

ΜΗΧΑΛΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Ὡν τῶν ἐξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἡμῶν ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἕως ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ (ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Βόλος, 13 Μαΐου.

Ἡρώτησα πολλοὺς Τούρκους ἐκ τῶν μεταναστῶν καὶ ἄλλοις τί φρονοῦν περὶ τῆς λύσεως τοῦ Βακουφικοῦ ζητήματος. Ἄῃ λύσις εἶναι ἄγνωστος, μοὶ εἶπον, διότι ἡ ἑλληνικὴ ἐπιτροπὴ δὲν δύναται ἀκόμη νὰ ἐννοήσῃ τὴν οὐσίαν τοῦ ζητήματος. » Καὶ δὲν ἔχουν ἴσως πολὺ ἄδικον διότι οἱ ἡμέτεροι δὲν γνωρίζουν εἰσέτι τὰς διακρίσεις τῶν ἀφιερωμάτων, ἅτινα χρονολογοῦνται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς κατακτήσεως καὶ τῶν μετέπειτα ἀρχηγῶν τοῦ κλήρου, οἵτινες ἐπληθύνοντο ἐντὸς τῶν Μεδρεσσῶν. Ἐν Θεσσαλίᾳ ἐχρίοντο οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Γιανιτσάρων, οἵτινες μετὰ θάνατον ἀφιέρονον τὰς περιουσίας των εἰς τὰ τεμένη, κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν : Α'. μεγάλας ἐκτάσεις γαιῶν, ὀρισθείσας ὑπὸ τοῦ Κατακτητοῦ πρὸς συντήρησιν τῶν Τεμενῶν. Β'. οἱ ἄκληροι πλοῦσοι καὶ οἱ μετρίως τοιοῦτοι ἀφίνον μετὰ θάνατον μέρος τῆς περιουσίας των. Γ'. οἱ ἀφίνοντες κοράσια ἄνευ ἀρρένων, ἀφιέρωναν τὰ πάντα εἰς τὰ τεμένη μὲ τὸ ἐπ' ἀπειρον δικαίωμα συντάξεως γενεαλογικῆς εἰς τοὺς ἀπογόνους. Καὶ χίλια ἄλλα διατυπώσεις ἐκ τῶν δωρημάτων, τίτλοις κλπ. Ἐν τοῖς τουρκικοῖς χωρίοις αἱ εὐφορώτεραι πεδιάδες ἀνήκουσιν εἰς τὰ τεμένη. Ἐκ τῆς τῶν πόλεων, ἔνθα τὸ ἱερατεῖον ἐδέσποζεν, ὑπάρχουν καὶ ἄλλα παραρτήματα Βακουφικὰ, τὰ ὅποια ἡ Ἐπιτροπὴ δέον νὰ μελετήσῃ σπουδαίως, καθότι πρὶν τῆς κατοχῆς, καὶ μετ' αὐτὴν, πολλαὶ καταχρήσεις ἔλαβον χώραν. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ὑπάρχουν πλεῖστα σκοτεινὰ σημεῖα χρῆζοντα διαλευκάνσεως. Ἐπὶ παραδείγματι ὁ Τεκὲς τῶν Φαρσάλων ἔχει ἀπεράντους γαίας. Δέον νὰ ἐξετασθῶσιν ὅμως οἱ τίτλοι τῆς ἰδρύσεως τοῦ Τεκῆ, ἐὰν σώζονται οὗτοι, ἢ ἂν περιήλθον ὑπὸ τὴν ἀτομικὴν διαχείρισιν τοῦ ἡγουμένου Δερβίσου, τοῦθ' ὅπερ λογιστέον εἰς κατάχρησις. Διὰ τῶν ὀλίγων τούτων ἠθελήσαμεν ἀπλῶς νὰ ὑποδείξωμεν εἰς τὸν κ. Σαράβαν ὅτι «τὰ τῶν Θεσσαλῶν ἀπίστα» καὶ ὅτι δέον νὰ ἀναζητήσῃ καὶ ἀνεύρῃ τὰ κατὰλληλα πρόσωπα πρὸς ἐξιχνίασιν τοῦ πολυδαίδαλου αὐτοῦ ζητήματος : ἄλλως, ἅς εἶναι βέβαιος περὶ τοῦ ὀλοκληρωτικοῦ ναυαγίου του.

Ἐὰν εἶχῃ ὁ μακαρίτης Κουμουνοῦρος, ἡ λύσις τοῦ βακουφικοῦ ζητήματος ἤθελε λυθῆ ὑπὲρ ἡμῶν, καθότι πολλῶν μυστηρίων ἐγένετο κάτοχος. Ὁ κ. Σαράβας, ἐὰν θέλῃ νὰ κατορθώσῃ τι, πρέπει νὰ ἐξετάσῃ ὡς ἄλλος Λυγκεὺς καὶ τοὺς παλαιούς καὶ τοὺς νέους τίτλους τῶν Τεκῶν, διότι οἱ Δερβί-

σάδες κατώρθωσαν νὰ ἐγγραφῶσιν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν αἱ γαῖαι των, διὰ νὰ δύνανται νὰ τὰς ἐκποιήσουν, ὅταν εὐρωσιν εὐκαιρίαν. Ἰδίως δὲ νὰ ἐξετάσῃ τοὺς τίτλους ἀγοραστῶν ὀλοκληρῶν τουρκικῶν χωρίων, ἅτινα ἐξεποιήθησαν ἐν στιγμῇ συγκινήσεως ἐκ μέρους τῶν Τούρκων καὶ ἐπὶ καλῇ τῇ πίστει ὅτι ἡ περιουσία τῶν Τσαμιῶν θὰ μείνῃ περιουσία τοῦ Τεμένους, ὅπερ ἀνήκει εἰς τὸ Κράτος. Καὶ ὅμως ἡ συμφωνία αὐτὴ ὑπὸ τῶν νέων ἰδιοκτητῶν δὲν ἐτηρήθη, καὶ δέον νὰ γίνῃ ἐξέλεγχξις τῶν ἀρχαίων τῶν Συμβολαιογραφείων καὶ Εἰρηνοδικείων, ὅπως οὕτω ἀποσοβηθῶσι μεγαλείτερα ἀδικήματα καὶ ἀνασταλῆ ἡ κακοήθεια ἢ κατακλύσασα τὴν Θεσσαλίαν.

Καθ' ὃν χρόνον ἐξεχωρήθη ἡ Δομπρουτσα εἰς τὴν Ρουμανίαν, ἐκτὼ Ἕλληνας, δύο Ἀρμένιοι, εἰς Ἑβραῖος καὶ τρεῖς Τούρκοι, ἐλιμενίζοντο εἰς τὰ ἔλη τῆς Δομπρουτσᾶς. Ὁ πρῶτος ἐκ τῶν Ὀθωμανῶν ὑπῆρξεν ἄλλοτε Καδῆς εἰς τὰ πέριξ τῆς Σούμλας, καθὼς καὶ οἱ δύο ἄλλοι Τούρκοι πολιτικοὶ ὑπάλληλοι. Καὶ οἱ τρεῖς ἐγνώριζον ἄριστα τὴν ὑπηρεσίαν. Οἱ Ἕλληνας ἦσαν μικροπορῖσκοι, ἐκ τῶν ἐξαμβλωμάτων ἐκείνων, τῶν ὅποιων τὰ ὀνόματα τοιχοκολλοῦνται ἀπαθανατιζόμενα εἰς τοὺς νάρθηκας τῶν κακουργαδικείων. Γνωρίζετε τοὺς Ἀρμένιους καὶ τοὺς Ἑβραίους. Ἀγοράζει λοιπὸν ἡ Ἐταιρία αὐτῆ τῶν παστρικῶν ἀπὸ τοὺς πτοηθέντας Τατάρους τὰς γαίας των ἀντὶ ὀλίγων χρημάτων ἐμπνέοντες φόβον καὶ τρόμον διὰ τὸ μέλλον των καὶ ὡς μόνην σωτηρίαν ὑποδεικνύοντες τὴν ὁδὸν τῆς μεταναστεύσεως. Ἐντρομοὶ οἱ κάτοικοι ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ὀδυνῶν ἀναμνήσεων τοῦ πολέμου ἔσπευδον πρὸς τὸν αὐτοχειροτόνητον Καδῆν, ὅστις ἐξέδιδε καὶ ἐσφράγιζε τὰ ταπιὰ, τὰ ὅποια οἱ ἄλλοι ὑπάλληλοι ἐσημεῖονον ἐν τοῖς βιβλίοις. Ἀπεράντοι γαῖαι περιήλθον οὕτω εἰς χεῖρας τῶν παστρικῶν τούτων, οἵτινες ὠνεῖραπόλουν μεταπολοῦντες αὐτάς, νὰ καταστῶσιν ἑκατομμυριοῦχοι. Ἡ ρουμανικὴ κυβέρνησις, μόλις ἐξεληθῶσα νικητεῖρα ἐκ τῆς παλῆς, ἐπεδίωκε τὴν βραδείαν ἀναδιοργάνωσιν τῆς προσαρτηθείσης αὐτῇ Δομπρουτσᾶς ὅτι δύο δημοσιογράφοι ἀνακαλύπτουσι τὰ τελεσθέντα ὑπὸ τῶν κατεργαρηδῶν, ἡ δὲ ρουμουνοκουβέρνησις ἀφίνει αὐτὴ μόνη μὲ τὰ . . . ταπιὰ τῆς. Δὲν δύναται ἀρὰ γε νὰ μιμηθῆ καὶ ὁ κ. Τρικούπης τὸν κ. Βρατιάνου; Ἡ ἔννοσι ὑπὸ τὴν βελάδαν του νὰ σκεπάξῃ πάντοτε παντὸς εἶδους ἐκμεταλλευτὰς καὶ ἀρπαγας, προπαρασκευάζων οὕτω καὶ παρ' ἡμῖν δεινὰ κοινωνικὰ καὶ ἀγροτικὰ ζητήματα ;

(ἀκολουθεῖ)

Περιπλανώμενος

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ γθεσινή Κυριακή, ἐκτός τοῦ ἐκτάκτου ζοφεροῦ αὐτῆς οὐρανοῦ, ἐκτός τῆς ἐκτάκτου ἀεροδρομικῆς πανηγύρεως τοῦ δειλινοῦ, ἦτο καὶ ἡμέρα ζωηρότερων ἐπιδείξεων ἐκ μέρους τῶν δημοτικῶν κομμάτων τῆς πρωτεύουσας. Διεδίδετο χθές, ὅτι περὶ ὦραν τετάρτην τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐπίκειται μεγάλη διαδήλωση ὑπὸ τῆς μερίδος τοῦ κ. Σούτσου, κέντρον συγκεντρώσεως ἔχουσα τὴν παρὰ τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Φιλίππου πλατεῖαν. Ἐν τούτοις δὲν ἐπραγματοποιήθη αὕτη, περιορισθεῖσα εἰς ἥσυχον μόνον καὶ ἀνεπίσημον, οὕτως εἰπεῖν, διέλασιν ἐκεῖθεν τοῦ κ. Σούτσου μεθ' ὀμίλου φίλων ἀπεναντίας δὲ ἀπὸ τῆς ἐσπέρας μέχρι βαθείας νυκτὸς πολλῆ καὶ πυκνῆ καὶ ζωηρὰ ὑπῆρξεν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἡ προσέλευσις καὶ συρροὴ τῶν φίλων αὐτῷ δημοτῶν.

Ἄρ' ἐτέρου καὶ ἡ μερὶς τοῦ ἐτέρου τῶν ὑποψηφίων κυρίου Μελά δὲν ἔμεινεν ἀμέτοχος ἐπιδεικτικῆς περιπατητικῆς κινήσεως, πεζοδρομίου, ἀμαξοδρομίου καὶ βεγγαλικοφόρου. Περὶ ἐσπερινὴν ὄργασιν ὁμάς τις ἐξελοῦσα ἐκ τῆς Πλάκας διέσχισε τὴν ἐδὸν Φιλελλήνων πρὸς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, ἀπαντῶσα ἰσχυροτέρως διὰ τοῦ κορυφαίου αὐτῆς πρὸς τοὺς ἐρωτῶντας περιέρχους :

«Οἱ νοικοκυραῖοι τῆς Πλάκας πηγαίνουν 'ς τοῦ Μελά ! »
«Υστερον, τὴν νύκτα, πρὸ τῶν ἀνοικτῶν καὶ καταφώτων παραθύρων τῆς οἰκίας Μελά ἐπανειλημμένως παρήλασαν ἄκτῶ ἕως δέκα ἀμαξῶν οἱ ἐντός, ἐπιστρέφοντες ἐξ εὐθύμου διαγύσεως ἐν Κηρυσίᾳ, ἐξητρωαράγαζον καὶ ἐπέσειον, καταφωτίζοντες τὰ περὶ, βεγγαλικά φῶτα. Συνελθόμεν ἐπ' αὐτοφόρῳ τὸν ἐνθουσιασμόν Μελάτης, ὡς φαίνεται, Κυρία ἐκ τῶν περὶ τῆς ἀνακράσεως αἰδ' ἵσον εἶμαι εὐχαριστήμενη ! » Καὶ πάλιν τὴν γυναικεῖαν πονηρίαν ἄλλης κυρίας, ἥτις ἐσκεκεν ὀλίγον ἀπώτερος εἰς τὰ σκοτεινὰ καὶ ἐστελλε τὸν μικρὸν υἱὸν τῆς καὶ τοῦ ἔλεγε : «Φώναζε ζήτω ὁ Σούτσου ! » Οὕτω τὸν φανατισμὸν, καίτοι γένους ἀρσενικοῦ, ἀντελήθημεν γθές ὑπὸ τὴν μορφήν δύο γυναικῶν. Ἰκούσαμεν δὲ καὶ δύο ἀμαξήλατας, ἐξ ἐκείνων οἵτινες ὠδήγουν τοὺς παραλάσαντας λαμπροφύρους, νὰ μουμουρίζουν μὲ πόνον μετὰ τὸ πέρας : «Ἄχ ! ἄλλη φορὰ δὲ μοῦ τὴν μεταφριζάνουν. . . »

Ἄναγκαζόμεθα νὰ ἐνθυμηθῶμεν σήμερον εἰς τὰ χρονικά μας τὴν μετεωρολογίαν, τὴν ὅποιαν εἴχομεν λησμονήσει φυσικῶ τῷ λόγῳ ἀπὸ τῆς γαλανῆς μονοτονίας τοῦ θερινοῦ οὐρανοῦ. Ἄλλ' ἡ παρατηρούμενη παράδοξος ἀνωμαλία τῆς ἀτμοσφαιρας τοῦ Ἰουνίου, ἡ διαρκούσα πρὸ ἐβδομάδος, καὶ αἱ καθημεριναὶ ἐν ὠρισμένῃ ὥρᾳ ἀπέπειραι βροχῆς μᾶς ἀναγκάζουσι νὰ στρέψωμεν τὸ βλέμμα πρὸς οὐρανόν. Χθές ἦτον ἄγριος χειμερινὸς ἐκεῖνος, σήμερον δὲ τὴν πρωῖαν γερῆ βροχούλα καταπεσοῦσα μᾶς περιέβαλλε μὲ δροσιὰν καὶ γλυκείαν μελαγχολίαν σωτοῦ φθινοπώρου.

Μᾶς γράφουσιν ὅτι εἰς τὸ χωρίον Βρασιαὶ τοῦ ὁμονύμου Δήμου βανδαλικωτάτας ἐπεμβάσεις ἐνεργεῖ ὁ ἐκεῖ στρατιωτικὸς ἐκ χωροφυλάκων σταθμὸς πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ Κυβερνητικοῦ ὑποψηφίου, καὶ ὅτι τὸ κακὸν φαίνεται νὰ ἔλαβε, τελευταῖον, βασιβουζουκικὸν χαρακτῆρα ἐκ μέρους τῶν σταγροτήδων, ἀμυντικὸν δὲ ἐκ μέρους τῶν δυστυχῶν χωρικῶν, οἵτινες ἀπέναντι τούτων εὐρίσκονται εἰς τὴν θέσιν τῆς γάτας στενοχωρημένους ἐντὸς δωματίου, καὶ τὰ ἀποτελέσματα δὲν

θα εἶνε εὐάρεστα χάρις εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ βουλευτοῦ κ. Χριστοπούλου, ἐρ' οὐ ὁ γράφων ἐριστα τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Τρικούπη, ἀεπειδὴ ὁ ἀνωτέρω βουλευτὴς ἔπαυσε νὰ φροντῇ εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ὁμοιοῖας, καὶ ἐθεάθη κάμων τούς περιπάτους τοῦ ὑπὸ τὴν παρὰ τὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον οἰκίαν τοῦ κ. Δεληγιάννη, μεθ' οὐ λέγεται ὅτι ἤρχισε νὰ τὰ ψήγῃ.»

Χθὲς ἤρχισαν αἱ ἐξετάσεις ἐν τῇ Ριζαρείῳ σχολῇ, ἀλλὰ διεδόθη συγχρόνως μετὰ πολλῆς θετικότητος ὅτι ὁ διευθύνων αὐτὴν Ἅγιος Πλαταμῶνος παραιτεῖται, καὶ ἀποχωρεῖ εἰς τὴν ἐπαρχίαν του. Ὅσα λέγονται περὶ τῶν αἰτίων τῆς παραίτησεως ταύτης, ὡς συγχρόνως, ἐπὶ τῇ αὐτῇ εὐκαιρίᾳ, καὶ περὶ τῶν αἰτίων, δι' ἃ ὁ κ. Κολιάτσος δικαίως ἠρνήθη καὶ θρνεῖται νὰ ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς, εἶνε σκανδαλώδη καὶ δὲν περιποιῶσι τιμὴν εἰς τὴν ἐφορίαν τῆς Σχολῆς, τῆς ὅποιας ἡ κατάστασις, ἢ οὕτως ἢ ἄλλως, διόλου δὲν εἶναι ροδίνη.

Μεταξὺ τῶν προχθὲς ἀνακηρυχθέντων ὑφηγητῶν παρὰ τῆς ἱατρικῆς σχολῆς, εἶνε καὶ ὁ ἐκ Καλαβρύτων κ. Ἡλίας Φίλιππος πακόπουλος, εἰδικῶς καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη σπουδάσας ἐν Γερμανίᾳ τὴν ὀφθαλμολογίαν. Ἡ ἐν ὀλιγίστῳ χρόνῳ ἀπόκτησις, ἐνταῦθα, μεγάλης πελατείας, αἱ εὐτυχεῖς θεραπείαι τοῦ κ. Φιλιππακοπούλου καὶ ἡ ἀνακήρυξις του ὡς ὑφηγητοῦ πείθουσιν ὅτι εἶνε ἱκανότης.

Ἄφικετο ἐν Μεσολογγίῳ, ἐνθα ἀνεμένετο ὑπὸ τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ φίλων, ὁ κ. Λεωνίδας Δεληγεωργῆς.

Τηλεγράφημα Ἐξ Ὀλυμπίων

Σύνταξιν «Μη Χάνεσαι»
«Ἐνεκα λόγων γνωστῶν δεξιῶσι Συγγροῦ ἐν Πύργῳ μονομερῆς καὶ ἰδιωτικῆς.
Ἐνταῦθα χωρικοὶ Δροῦδας αὐθορμήτως ὑπεδέξαντο αὐτὸν ἐπιδεικτικῶς.
Ἀφίξις ἐνταῦθα, ὡς ἐν Πύργῳ, δὲν ἐγένετο γνωστὴ ἐγκαίρως. Ὑπὸ σκιάδα ὠραίαν, κατασκευασθεῖσαν ὑπὸ Καλοῦδη καὶ φυλάκων τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ οὐχὶ παρ' ἄλλων, ὡς παρεστάθη, ἐδόθη Συγγρῷ ὑπὸ δριμύτητος γέφυρα, εἰς ἣν προσελθόντες παρεκάθισαν καὶ οἱ παρατυχόντες.
Προποσεῖς διάφοροι ἐγένοντο. Κόκκαλης ἀπήγγειλε ποίημα, οὗτω δὲ διὰ τῶν ἐκδηλώσεων τούτων, ἃς οὐδὲν κόμμα δύναται νὰ οἰκειοποιήσῃ, Συγγρὸς κατενόησεν ὅτι ἡ γενναιοδωρεῖα αὐτοῦ εὐγνωμόνης παρὰ τῶν Ἡλίων ἀνεγνωρίσθη. Ὑπὸ δημοτικῶν συμβαλλόντων ἀνεκλήθη ἐπίτιμος δημότης.»

Ἠλεῶς

ΤΟ ΑΕΡΟΣΤΑΤΟΝ

Ἄντι τῆς πλατείας τῶν Στύλων καὶ τοῦ ὑπερχειλίζοντος ἐν κυκλοτερεῖ εὐρύνου πλῆθους ἐπ' αὐτῆς καὶ τῶν περὶ, καὶ τοῦ ἱπποδρομίου Ἀερσέν, ἡ σκηνὴ μετετέθη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πειρικῶς, ἐνθα τὸ πλῆθος ἐξετείνετο ἐπ' αὐτῆς καὶ τῶν παρακειμένων δρομίσκων, ὡς μακρὰ σταυροειδῆς ταινία ἄντι τοῦ τιτλοῦχο ἱπποδρομίου, ἀπλῆ μάνδρα ἄντι τοῦ Ἀερσέν

ΝΥΚΤΕΣ

ὁ Σκουζέ, καὶ ἀντὶ τῶν 3 δραχμῶν, μία καὶ μόνη. Ἡ μάνδρα σηματολόγητος ἐντός, κυκλικῶς τοποθετημένα μελανόχροα καθίσματα διὰ τοὺς θεατὰς ἐν τῷ μέτῳ τοῦ βλίνου τοποθετηθὲν μεταξὺ δύο ὑψηλῶν ἰστῶν, καὶ ὑπὸ σχοινίων συγκρατούμενον, μέχρι τῆς πληρώσεώς του. Πρὶν εἶτι ἀναφανῆ, μικρὸν ποικιλόχρον μπαλῶνι ὑψώθη ἐκ τῆς μάνδρας, ὡς προεξαγωγικὴ ἐργασία, τιμηθὲν καὶ ἐκεῖνο ὑπὸ τῆς παρακολούθησεως πολλῶν βλεμμάτων. Τοῦτο ἐθεωρήθη ὡς στρατήγημα τοῦ κ. Βεδέ πρὸς ἐξαπάτησιν τῶν ἀπλουστέρων, καὶ ἀραιῶσιν τοῦ πλῆθους, κατὰ συνέπειαν ἀλλὰ πολὺ γονδρὸν στρατήγημα.

Ὀλίγῳ μετὰ τὴν ταχθεῖσαν θέσιν κατέλαβε τὴν θέσιν του τὸ ἀεροπόρον, μακρόλιγνον, ἀσπρόμαυρον, ξηρόν, ἰσχυρόν, ὡς σουπιὰ ἤρξατο δὲ μικρὸν κατὰ μικρὸν ἢ πληρώσας, ἀνακίπαισθητος κατ' ἀρχάς, ἔπειτα προσδεχομένη ἐπαισθητὴν δόσιν μεγαλοπρεπείας ἢ σουπιὰ ἐρούσκωνεν, ἐρούσκωνεν βραδέως, ἀλλ' ἀσφαλῶς, ὡς πελωρία ἰνδικῆ ὄρνις. Δὲν ἔλλειπον αἱ εὐφρολογίαι μεταξὺ τοῦ πλῆθους :

- Μωρέ, σὰν ἐλέφας εἶνε !
- Μωρέ, σὰν τὸ ρουστάνι τῆς Λαοκάλας !
- Ἐχει καὶ κόκκινους πλάσθεδες εἶνε μυδίστρικο.
- Πῶ ! πῶ ! κούτα μπαλώματα !
- Μὰ γι' αὐτὸ τὸ λένε καὶ μπαλῶνι.
- Ὅχι ! αὐτὸ δὲν εἶνε μπαλῶνι εἶνε. . . μπαλώνεται.

Καὶ ἀληθῶς ἔφερε τόσα ἐμβαλῶματα ἐπὶ τοῦ ὑψίστου τῶν ὄσων, ὅσα ὁ κ. Δεληγιάννης παράστημα ἐπὶ τοῦ στήθους του. Ὅταν ἔλαβε τὴν προσθήκυσαν σφαιρικὴν διακόρυψιν, πληρωθὲν ἐντελῶς, ἀπεσπάσθησαν τὰ σχοινία, ἤρξατο ὑψόμενον, καὶ ὑπ' αὐτὸ καὶ μετ' αὐτοῦ, κρατούμενος ἰσχυρῶς ὑπὸ τοῦ κάτωθεν ἐξαγρισθέντος ἐρείσματος ὁ ἀεροναῖτις, λευγεῖμων ὄλος καὶ χαιρετῶν τὸ πλῆθος, τὸ συνωθούμενον εἰς τοὺς δρόμους, εἰς τοὺς ἐξώστας, εἰς τὰ δώματα καὶ αὐτὰ τὰ κεραμιδιὰ τῶν περὶ οἰκιῶν.

Τὸ θέαμα δὲν ἦτο ἀνεπίδεκτον συγκινήσεως ἐν τούτοις τὰ συστατικά τῆς συγκινήσεως τῶν πολλῶν ἀπηρτίζοντο, λυπηρόν εἰπεῖν, ἀπὸ φαιδρότητα μόνον καὶ καγχασιμῶς καὶ τσαυτάς προσηγορίας :

- Χαιρετίσματα, καπετάνιε, αὐτοῦ ποῦ πᾶς !
- Τὸ ἀερόστατον ὑψοῦτο, ὑψοῦτο, μέχρις οὐ ὁ ἀνθρώπος μὲν διεφαίνετο ὡς τελεία στιγμή, λοῦθον τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἀκροπόλεως, μεθ' ἣ ἤρξατο βραδέως καταπίπτον ἢ ὑψοῦσι δὲν ὑπερέβη τὰ 400 μέτρα, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ ἰδίου ἀεροναύτου.

Κατέπεσε δὲ μετὰ τὴν ὀχθείου κτὶ τῶν ἀρκτικῶν προπόδων τῆς Ἀκροπόλεως. Ἐκεῖ ἄλλη πανήγυρις ἐτελεῖτο ἀναμενόντων θεατῶν τὰ κεραμιδιὰ τῶν περὶ τὴν Ἀκρόπολιν οἰκίσκων ἦσαν ὅλα κατελημμένα. Περιχαρεῖς ζητωκραυγαὶ ἠκούσθησαν, καὶ ὁ κ. Βεδέ, κάτωχρος καὶ ἀπειδελκῶς, ἐπάτησε τὸ ἔδαφος, καὶ τροπαιοῦχος ἐπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια ἐρ' ἡμάξης, ὡς ἐπὶ θριαμβικοῦ ἄρματος, ἀφείς εἰς ἄλλους τὴν φροντίδα νὰ περισυλλέξωσι τὸ ἀποσπασθέν αὐτῆς μανδρῶν.

Ἄλλ' ἔχει καὶ τὸ θυμὰ τῆς ἡ διασκέδασις ! Μικρὸν παιδίον παρὰ τὸν ὑπὸ τῶν τρεχόντων διὰ νὰ προφθάσῃ, κατεπατήθη εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ ἀπέθανε.

Ὅταν ὑψώθη τὸ ἀερόστατον, μίαν Σαντορινιά :
— Κυρία, χάθηκ' ὁ κόσμος, μιά κεντήλα κρεμάσθηκε 'ς τὸν οὐρανόν, καὶ ὄλος ὁ κόσμος στέκεται καὶ τὴν βλέπει !

Ὁ ἀτμόδρομος, ἐπιδραμῶν κατακτητῆς κατὰ τῶν Ἀθηνῶν, εἶχεν ἀπὸ μὴνῶν πῆξῃ τὴν σκηνὴν του εἰς τὰ πρόθυρα τῆς πόλεως πρὸ τῶν πρώην λουτρῶν τοῦ Λαμασκηνοῦ, διαπραγματευόμενος μετὰ τῶν ἀρμυδίων συνθήκας παραδόσεως αὐτῆς. Οἱ ὄροι τῆς συνθήκης ἦσαν ἐντιμοὶ δι' ἡμᾶς καὶ πολλὰ καὶ ἀρετὰ ὑπέσχοντο ἀλλ' ἐναντία περιπτώσει ὁ ἐπιδρομεὺς ἠπέλει καταστροφὴν καὶ ἐκδικήσιν, συνισταμέναν εἰς ἀγωνιώδη ἀναμνήν παρὰ τὴν Πύλιν τοῦ Ἀδριανοῦ, καὶ ματαίαν ἐνίστε, ὅτε ἐξετροχιάζοντο τὰ ἱπποδρομικὰ τραμβάϊ, καὶ εἰς ἀκούσιον ἐν ἡμέρᾳ ἐροτῆς περιπατῶν πιζῆ καὶ τὴν ἐπιστροφὴν ἐκ Φαλήρου ἀπὸ τῶν παλαιῶν λουτρῶν τοῦ Λαμασκηνοῦ μέχρις Ἀθηνῶν, ὅτε ἀπὸ τῆς ἀτμαμάξης ἐξήρξατο διὰ τὴν ἱππάμαξαν καὶ ἐμέννατε εἰς τὰ κρῖα τοῦ λουτροῦ ἐκεῖ, ἕνεκα τῆς πολλῆς συρροῆς ἐπιβατῶν, ἂν δὲν εἶχατε ἀθλητικὰς χεῖρας καὶ πόδας καὶ ἀδικασίαν. Ταῦτα συναισθανόμενος καὶ ὁ τῆς πόλεως προασπιστῆς, οὕτως τὸ ὄνομα κατὰ μίαν συλλαβὴν περισεύει τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐν Κίνα προσβεβυτοῦ τῆς Γαλλίας ὡς ἂν θέλη νὰ μᾶς ὑποδείξῃ ἢ σύμπτωσις ὅτι καὶ μὲ Κινέζου δύναται νὰ τὰ βάλῃ περισσότερον ἀπὸ τὸν κ. Τρικού, ὁ ἡμέτερος προασπιστῆς ἐνέδωκε μετ' εὐταθεῖς καὶ μακρὰς διαπραγματεύσεις. Καὶ ἤδη τὸ ἀρχηγεῖον τοῦ κατακτητοῦ ὑπερηφάνως ἐστήθη πρὸ τῶν Ἀνακτόρων, ἐντίμως ἐτελοῦντος τὰ ὑπεσχημέα, καὶ τὸ νικηφόρον ἀτμήλατον ἄρμα διασχίζει κατὰ βούλησιν, γοργῶς ἢ ἡρέμα, τὸ μετ' εὐλαθείας κατὰ τὴν διάδασιν τοῦ παρατασσόμενον πλῆθος, ἀπὸ τῆς καπνοδόχου τοῦ—ποῦρον τὸ ὅποιον καπνίζει ὁ κατακτητῆς—διαγράφον εἰς τὸν αἰθέρα διὰ τοῦ ἀναρριπτομένου καπνοῦ ποικίλα ἐλινοειδῆ σχήματα, οἷονεῖ ἀφώνους ἀλλαγμοὺς θριάμβου, συρίζον τὴν ὄξειαν μουσικὴν τοῦ συρίγματος, καὶ διαχέον περὶ τὴν δριμύτην ὄσμην τῶν ἀνθρώπων του, τὸ μισοχρόδιμα τῆς προσόδου, ἐνῶ λευκαὶ σημάϊα κατὰ τὰς προσεγγίσεις του ἀνυψοῦνται ὡς σύμβολα εἰρηνικῶν καὶ θερῶν ἀπολαύσεων.

Καὶ ἰδοὺ νέα εὐκαιρία δημοιογεῖται, νέα χωρὶς στενοχωριῶν ὁδὸς ἀνοίγεται διὰ τὰς νύκτας μας νύκτας ποιητικῆς ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα καὶ τὴν θάλασσαν τῶν δύο Φαλήρων : τοῦ ἀγροτικωτέρου καὶ εἰδυλλιακοῦ καὶ με ἀπαλώτερον κύμα Παλαίου, ἐνθα κερυμμένοι παρθενικώτατα εἰς τὰς ἀφανστεράς γωνίας τῶν παροχθίων βράχων τοῦ θάλλουσι κατ' ἔτος οἱ μυροδόξοι θησαυροὶ τῶν γαλανοφθάλμων ἀγρίων ἴων του, καὶ τοῦ ἀριστοκρατικοῦ καὶ ἀστυκωτέρου καὶ πολυφλοίσσου καὶ ἀγριοφλοίσσου Νέου, ἐνθα αἱ παρὰ τὸ κύμα ἐστρωμένοι τράπεζαι ρίπτουσι μανδρῶν ἡδονικωτέρων θετικότητος ἐπὶ τῶν ποιητικῶν νυκτῶν, καὶ ἡ πραγματικότης καὶ τὸ ὄνειρον, ὁ φλοίσθος τῆς ἀκτῆς, καὶ τῆς παροφίδος ὁ κρότος, ἀποτελοῦσιν ἁρμονικὸν καὶ τέλειον κρᾶμα, ὡς πρέπει νὰ ἦνε ὁ βίος τοῦ ἀγαθοῦ ἀνθρώπου. Ἀλλὰ πόσω τελειότερος θὰ προσβλέπμεν ἐκεῖ τὰς νύκτας μας, ἐὰν εἴχομεν τὴν βεβαιότητα ὅτι παρὰ τὸν φλοίσθον τῆς ἀκτῆς καὶ τῆς παροφίδος τὸν κρότον θὰ προσετίθετο καὶ ἡ μελωδία τοῦ μελοδράματος, ὡς περὶ τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, διὰ νὰ ἦνε οὕτως ἡ Τριάς ἁγία ! Τόρα οἱ ρεμβασμοὶ τῶν ἐραστῶν τοῦ Φαλήρου ἢ τοῦ θαλάτρου ἐρωτώσιν, ὡς πέταλα λευκανθέμων, ἕκαστον κύμα, ἐκρυγνόμενον ἐπὶ τῆς ἀμμουδιάς.

— Θὰ εἴθῃ ; δὲν θὰ εἴθῃ ; θὰ εἴθῃ ; δὲν θὰ εἴθῃ ;

Ἄντι νὰ ἐρωτήσωσι, φυσικά, τὸν κ. Κατσιμπαλῆν ; ἀλλὰ καὶ ἄκων καθίσταται τις ποιητής, ἐκεῖ.

Οὕτω λοιπὸν τῶν θεατρικῶν νυκτῶν ὁ ὀρίζων περιορίζεται ἐπὶ τῶν παρλισιῶν μόνον καφενειῶν καὶ θεατρῶν, τὸν ὅποιον πρώτη μὲν συνάντησις εἶνε τῶν Ὀλυμπίων τὸ Ἰταλικὸν, ἔσχον δὲ τέρμα τῶν Νυμφῶν τὸ Ἄντρον, Ἐνοεῖται ὅτι περὶ τὸ θεατρὸν, τὸ κέντρον τῆς διασκέδασις, ὡς οἱ κυκλικὸι περὶ τὸν Ὀμηρον, συσπειροῦνται, συμπληρώματα καὶ προσαυξήματα, οἱ νυκτερινοὶ περιπάτοι, τὰ παγωτά καὶ τὰ κουλούρια, τὸ μεσονύκτιον κατάβρυγμα καὶ ἡ αὐθάδεια τῶν ὑπηρετῶν, τὰ σαλῶνια τῶν ὑποψηφίων δημάρχων, καὶ ἡ φωτοστολιστὸς θεὰ τοῦ Μέτσο καὶ τῶν περὶ, ἡ σελήνη, ὅταν εἶνε τοιαύτη, καὶ οἱ κόκκινοι φανοὶ τῶν τροχιοδρομῶν, ἡ νυκτερινὴ θεὰ τῶν Στύλων καὶ τὸ ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν καφενεῶν, καὶ ἄλλα καὶ ἄλλα.

Καὶ ἐκ μὲν τοῦ Ἰταλικοῦ, τοῦ μὴ ἀναβιβάσαντος ἐτι νέον τι, ἀλλ' ἀναμυριαζομένου τὸν Γουαρανῆ καὶ τὴν Τραβιάτα, δὲν ἔχονεν δυστυχῶς νὰ ἀναγράψωμεν ἐντυπώσεις, ἀλλὰ δὲν συμβαίνει τοῦτο ὡς πρὸς τὰ δυο γειτονεύοντα ἑλληνικά, ἄτινα διαδοχικῶς, τὴν Παρασκευὴν καὶ τὴν Σάββατον τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, παρουσίαζον το πρῶτον πρὸ τοῦ κοινοῦ ἐκλεκτοτάτας τροφάς, ἐκ τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὴν ἀριστοκρατίαν τοῦ πνεύματος, δύο δράματα, ἀδελφὰν σχεδὸν ἐν τῇ τέχνῃ, ὡς εἶνε οἱ συγγραφεῖς τῶν ἀδελφοῖ ἐν τοῖς γράμμασιν, ἀμφότεροι Ἀκαδημαῖκοι : τὴν *Παναγίαν τῆς Τέχνης*, τοῦ Αεγγουβῆ, καὶ τὰς *Περιπέτειας Ἀπόρου Νέου*, τοῦ Ὀκταβίου Φεγιέ. Ἀμφότερα μὴ ἀνήκοντα εἰς τὴν νοθείαν τῆς δραματικῆς τέχνης, μὴ κερδοσκοποῦντα ἐπὶ τῶν ὀρέξεων τοῦ ὄχλου, μὴ εὐμοιροῦντα μυθιστορικῶν παραγμίσματα, προλόγων, ἀπροσδοκῆτων ἢ ἀπιθάνων παρενθέσεων, οὔτε πιστολισμῶν, οὔτε δηλητηρίων, οὔτε πατάγων, ἀνελίσσονται ἐν ἐγκρατεῖα καὶ ἀ-

πλότῃ, ἀψιμυθίῳ, ὡς ἐν τῇ συναισθήσει τοῦ ἰδίου κάλους, μὴ ἐξεγείροντα τὴν νευρικὴν περιέργειαν ἢ ἀνησυχίαν τοῦ θεατοῦ, ἀλλὰ κατανύσσοντα τὴν καρδίαν διὰ τῶν περιπαθῶν εἰκόνων καὶ σκηνῶν ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα, καὶ μεταρσιούντα τὸ πνεῦμα διὰ τοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέλους κυκλοφοροῦντος ἠθικοῦ σκοποῦ ἐν αὐτοῖς, ὅστις ἐν τοσούτῳ χωρὶς νὰ καθιστᾷ τὸ δράμα ψυχρὸν ὡς διδαχὴν ἱεροκήρυκος, τῷ διαχέει ἱερὰν γυκκύτητα μητρικοῦ νανουρίσματος. Τὸ δράμα τοῦ Φεγιέ εἶνε ἐξηγούμενον ἐκ τοῦ γνωστοῦ καὶ παρ' ἡμῖν μυθιστορηματὸς τοῦ *Ἡμερολόγιου ἀπόρου Νέου*, συγκινεῖ δὲ μᾶλλον τὴν καρδίαν, ἐνῶ τὸ ἄλλο προσήλοι τὸ πνεῦμα εἶνε στιλπνότερον, ἐνῶ τὸ δεύτερον εἶνε βαθυτέρον. Διὰ τὴν *Παναγίαν τῆς Τέχνης*, πλοσιάζουσα μᾶλλον εἰς τὴν κλασικὴν τραγωδίαν, καὶ γραφεῖσα διὰ τὴν Ριστόρη, τὴν βασιλίδαν τῶν ἠθοποιῶν τοῦ αἰῶνος μας, ἥτις ἐθριάμβευεν ἐν τῇ ὑποκρισὶ τῆς *Μηδείας*, γραφεῖσας ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ, εἶνε δυσχερεστάτη περὶ τὴν ἐκτέλεσιν, καὶ παρασταθεῖσα ὑπὸ τοῦ θιάσου τοῦ κ. Ἀλεξιάδου, ὕστερῃ κατὰ τι τῆς ἐπιτυχίας, ἢ ἔσχον αἱ *Περιπέτειαι Ἀπόρου Νέου* ἐν τῇ παραστάσει αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Παραδεισίου θιάσου. Ἡ ἠρωὶς τοῦ δράματος, ἔσχος ἠθοποιός, διὰ τὴν ἐν ὑψηλῇ μοίρᾳ συνένωσιν τῆς εὐφύας καὶ τῆς ὀρετῆς ἑμοῦ, Παναγία τῆς Τέχνης ἐπικληθεῖσα, τριπλῆ ἀκτίς, μεγάλη ἠθοποιός, μεγάλη μουσικός καὶ μεγάλη ἐπίσης ἐν ἀρετῇ, εἶνε μεγαλοφυῆς τῆς ὁποίας ἡ ἐξεκόνισις ὑπερβαίνει τὰς τεχνικὰς δυνάμεις τῆς ἄλλως συμπαθεστάτης καὶ τρισεργῆς δεσποινίδος Φιλομήλας, ἥτις ἀνεδέχθη τὸ πρόσωπον αὐτό. Καὶ ἡ κ. Φιλομήλα μετ' ὅλην τὴν ἀγαθὴν θέλησιν τῆς διαμένει ἀπλῆ ἀνεραστος καὶ εἰρων κορασίς, ἀντὶ νὰ ἐμφανίζετο πλήρης μεγαλείου Ἰστιάς, ὅπως καὶ ὁ νοήμων θεατὴς τὴν ἀναμένει, ἀκούων ἐν τῷ πρώτῳ διαλόγῳ τῆς πρώτης πράξεως ἀνεπισόμενα τὰ κατὰ τὸν χαρακτῆρα καὶ τὸ πνεῦμα τῆς, καὶ πρὶν ἐτι ἐμφανισθῆ, σχηματίζει ἰδεώδη ζωγραφίαν ἐκείνης,

λευταία σειρά, δωρεὰ, ἐξήκοντα χιλιάδες φράγκων. Ὡ! τὸ κεφάλαιον τοῦτο τῶν δωρεῶν ὁ Βλαϊρὸς οὐδέποτε ἐλησμονεῖ. Ὁ οὐτίδανός πάντοτε μειδίῳν περιεργάζετο τὸν πελάτην του ζητῶν νὰ ἐξακριβώσῃ ἀλληλοδιαδόχως τὰς ἐντυπώσεις του. — Λοιπὸν, κύριε, βαρόνε ; εἶπε. — Παρατηρῶ, κ. Βλαϊρῶ. — Εὐρίσκετε ἴσως τὸ ποσὸν ὀλίγω ἐξωγκωμένον. — Τῷ ὄντι, δὲν ἐπίστευα. . . — Ἐ, ε, κ. βαρόνε, τὰ πάντα πληρόνεται καὶ ἀναλόγως μάλιστα τῆς ὑπηρεσίας. Δὲν πρόκειται ἐδῶ περὶ ἐμπορεύματος ὀρισμένης τιμῆς ἢ περὶ χρωματῶν τοῦ χρηματιστηρίου. Ὅσα ὑπόθεσις τις εἶνε δυσχερὲς τοσούτω σνεπάγεται καὶ κινδύνους, ἐπομένως γενναιότερον πρέπει νὰ ἀμειψθῶσιν ἐκεῖνοι οὐς μεταχειρίζομεθα πρὸς ἐπιτυχίαν αὐτῆς. Ἀλλὰ δὲν πρόκειται νὰ συζητήσωμεν τοὺς ἀριθμοὺς προκειμένου περὶ χρωματῶν τοῦτο οὐδέποτε συμβαίνει εἰς ἐμὲ, διότι λέγω : ἰδοὺ καὶ πρέπει ἢ νὰ λάβῃ τις τὸν παρωναζόμενον λογαριασμὸν ἢ νὰ τὸν ἀφήτῃ. Λοιπὸν, κύριε βαρόνε, ὑπάχει καιρὸς ἀκόμη ἢ λάβετε ἢ ἀφήσατε. — Τὸν λαμβάνω, κ. Βλαϊρῶ. — Καὶ ὀφείλετε νὰ μείνετε εὐχαριστημένοι ; ἐφάνην μετριώτατος, συμβιβαστικός. Ὁ βαρόνος ἐμειδίασεν, ὁ δὲ Βλαϊρὸς εἰ καὶ παρατηρήσας τοῦτο, ὑπεκρίθη ὅτι δὲν προσεδέθη.

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 504)

Οἱ ὑπηρεταὶ σας τὴν ἔργαται σας ἀπ' αὐτοὺς μποροῦμε νὰ εἶμεθα ἡσυχῶι, ἀλλὰ καὶ ἂν ἔμεινε κἀνεὶς διαταγμῆς, καὶ αὐτὸς ἐξέλιπεν ἡδὴ ἀπ' αὐτῶν. Ἐνῶ συνδιελεγόμεθα ἐν τῇ αἰθούσῃ δύο πρόσωπα μᾶς ἤκουον οἱ δύο ἄλλοι ὅθ' γνωρίζουν τὴν ἔργαται, εἶπαμεν. Τοιοῦτος ἦτο ὁ σκοπὸς τῆς ἐπισκέψεώς μου. Ἐν τούτοις, κ. βαρόνε, δρᾶττομαι τῆς εὐκαιρίας νὰ εἶς παρουσιάσω τὸν λογαριασμὸν περὶ τοῦ ὀπίου σᾶς ὀμίλησα. Καὶ ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ ἐπενδύτου του φύλλον χάρτου ὅπερ ἔτεινεν εἰς τὸν βαρόνον. Οὗτος δὲ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐμποδίσῃ μορφασμὸν ὅταν οἱ ὀφθαλμοὶ του προσηλώθησαν εἰς τὸ ἀθροισμα τῶν ἀριθμῶν. Διακρίσται χιλιάδες φράγκων ! Ἐπὶ τοῦ φύλλον φαντασώδης τις λεπτομέρεια καταναγκαστικῶν δαπανῶν. Ἡ τε-

ἐκὼν ἄκων. Ἀλλὰ καὶ οὕτω δὲν ἠστόχησαν εἰς μέρη τινα τοῦ δράματος, ὡς ἐν τῇ παιδροτάτῃ σκηνῇ τῆς ἀγγρίας ἐκείνης νύκτος, ἥτις νόστιμα παιχθεῖσα, ἔλαμε τὸ κοινὸν νὰ ξεκαρδίση, καὶ ἐν τῇ ἐξόχως περιπαθεῖ καὶ πρωτοτύπῳ σκηνῇ, καθ' ἣν ἡ ἠρωὶς ὑποδέεται τὸ πρόσωπον τῆς Ἰουλλίας, καὶ τοῦ Ρωμαίου ὁ πρίγγιψ ἔραστῆς αὐτῆς, τὸν ὅποιον ὑπεκρίνετο ὁ κ. Πεταλᾶς : ἐκεῖ ἀρκετὰ ἐπέτυχαν καὶ οἱ δύο. Εὐχόμεθα ἐν δευτέρᾳ ἐπαναλήψει τοῦ ἔργου νὰ φανῶσιν ἀνώτεροι κάπως ἑαυτῶν οἱ ἠθοποιοὶ μας, ἀφοῦ ἔχουσι τὴν γενναϊότητα νὰ ἀποπειρῶνται τοιοῦτων ἔργων τὴν διερμηνεῖαν.

Πολλαὶ περίοδοι καὶ φράσεις ἐν τῷ δράματι ὑπαινίσσονται καὶ ἐξαίρουσιν, ὡς φαίνεται αὐτὴν τὴν Ριστόρη. Ζωηροτέρα σχετικῶς ἐπιτυχία ἔσπεψε τοῦ; παραστήσαντας τὰς *Περιπέτειας τοῦ Ἀπόρου Νέου*, διότι καὶ τὸ ἔδαφος ἦτον ὀμαλώτερον, καὶ ὁ θιάσος ἐπιμελέστερος ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα συγκροτημένοι; τὸ πρόσωπον τοῦ Μαξίμου συμπαθῶς διηρμήνευσεν ὁ κ. Διονύσιος Ταβουλάρης, καὶ ἤρρεσεν ὡς Μαργαρίτα ἡ κ. Ἰωάννα Νικηφόρου, εἰ καὶ ὑπὲρ τὸ δὲν ἀνδρικῶς χειρονομοῦσα εἰς τὰς ἐξάψεις τῆς, καὶ ὀλίγον ἀδελφῶς κεκαλλωπισμένη. Συγχάρισμα ἐν τῷ κ. Παρασκευοπούλῳ, διὰ τὸ δυσχερεστάτον πρόσωπον τοῦ γέροντος, ὅπερ ἐπιτυχῶς διεξήγαγεν εἶνε ὁ ἴδιος, ὅστις διεκρίθη ἀμίμητα, ὡς ἰατρός ἐν τῷ δράματι *Εἶνε τρελλῆ*.

Ὁνουλουου.

ΕΞ ΙΤΑΛΙΑΣ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Βάριον, 4 Ἰουνίου

Ὁ ἄπο τὸν λίαν περίεργος—δὲν ἠδύνατο καὶ τῶν αὐτῶν ἀναγνωστῶν τὴν προσοχὴν νὰ ἐπισπάσῃ—μὴ ψυχολογικὴ μελέτη τῶν ἐν Ἰταλίᾳ μεγάλων ἐποικικῶν ἐμάδων, ἐξ-

γοῦσα ἀπρόοπτα τινα φαινόμενα καὶ ἀντιφάσεις ἐν τῷ πολιτικῷ αὐτῆς βίῳ. Ἐν Ρώμῃ κατὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς ἐνίκησαν οἱ κληρικοὶ ! Οὗτοι, ἀπέχοντες τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, οὐχὶ τὸ αὐτὸ πράττουσιν ὡς πρὸς τὰς δημοτικὰς καὶ πολλαῖς καὶ πολλαχοῦ νικῶσι, μάλιστα εἰς τὰς μεγαλοπόλεις, ὡς τὴν Νεάπολιν, τὴν Γενούαν καὶ ἐν αὐτῇ δὴ τῇ πρωτεύουσῃ. Καὶ ὅμως ἡ μεγάλη τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ πλειοψηφία φαίνεται φιλελευθέρᾳ καὶ κυβέρνησις καὶ βασιλεία ἐπὶ ταύτης ἐρεῖδονται.

Μόλα ταῦτα ἀβέβαιοι τινες φημι διαδιδόμενοι κατ' αὐτὰς ὡς ἐξαρτήματα τῆς πολιτικῆς τῆς ἐμπνευσάσης τὴν τριπλῆν αὐτοκρατορικὴν συμμαχίαν καὶ τὸν μετασχηματιστικὸν ἐλιγμὸν τοῦ κ. Δεσπρέτη, ἀφορῶσιν εἰς πιθανὴν τινα ἢ σχεδιαζομένην προσέγγισιν τῆς Ἰταλικῆς Αὐλῆς πρὸς τὸ Βατικανόν. Λέγεται περὶ συμβιβασμοῦ, ἀναφέρονται οἱ λόγοι τινὸς ἐκ τῶν ἡγουμένων τῶν κομμάτων τῶν μετριοφρόνων ἀποδεικνύοντες δυνατὸν καὶ ὠφέλιμον τὸν συμβιβασμὸν τοῦτον μεταξὺ Βασιλείας καὶ Παπάτου κτλ. Ἐπὶ τέλους πρόκειται περὶ καθαρᾶς ἀντιδραστικῆς πολιτικῆς ; ἀλλὰ καὶ τὸ δημοκρατικὸν κόμμα ἐδῶ δὲν κοιμᾶται. Βέβαιον ὅτι τὸ πρῶτον βῆμα τῆς Βασιλείας τὸ ἐπιβεβαιῶν τὰς ὑπονοίας ταύτας θὰ ἦτο δι' αὐτὴν τὸ πρῶτον πρὸς τὴν ἀπόλειαν βῆμα, δικαιολογοῦν τὴν φανεράν καὶ προσωπικὴν κατ' αὐτῆς ἀντιπολίτευσιν.

Ἐν τῇ Βουλῇ ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν διαρκεῖ ἡ ἐπὶ τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου συζήτησις, ἀπειλήσασα νὰ λάβῃ ἀπὸ οἰκονομικοῦ πολιτικοῦ ζητήματος χαρακτῆρα ἐπὶ τῆς προτάσεως τῆς κυβερνήσεως τοῦ νὰ ὑψωθῇ ὁ δασμὸς ὁ ἐπὶ τοῦ εἰσαγομένου τόννου.

Ἐπίκειται ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ ἐπαρχιακοῦ καὶ δημοτικοῦ νόμου. Λέγεται ὅτι νέαν εὐάρεστον ἐκπληξίν παρασκευάζει ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν κ. Μαλλιάνης : τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ ἄλατος,

— Ὁ κατὰ τὴν ἔργαται, κ. βαρόνε, ὅτι εἰς τὸ φύλλον τοῦτο δὲν γίνεσται λόγος περὶ τῆς ποσότητος τῶν ὀπίων ὀφείλετε νὰ πληρόνεται καθ' ἕκαστον ἔτος, καθ' ὅλον τὸν χρόνον καθ' ὃν ἡ νύμφη σας θὰ ἦνε ὑπὸ τὴν προστασίαν μου. Διὰ τοῦτο θὰ προσθέσετε εἰς τὸν προϋπολογισμὸν εἴκοσι πέντε χιλιάδας φράγκων δὲν εἶνε μὲν πολλὰ, ἀλλὰ θὰ ληρθῶσι μέτρα, ὅπως ἐπαρκέσῃ ἡ ποσότης αὐτῆ. Ὁ ὑπάρχων πάντοτε πλησίον τῆς τρελλῆς μίαν γυνῆ, ἥτις αὐτὴν τὴν ἐσπέραν ὅθ' ἔλθῃ ἐδῶ.

Ἡ γυνὴ αὐτῆ, εἰ καὶ πρόκειται νὰ καταδικασθῇ εἰς πολλῶν ἐτῶν περιορισμὸν, ἀπεδέχθη ὅμως ἐξ ἀφοσιώσεως, κύριε βαρόνε, ἡ δὲ ἀφοσιώσις φυσικῶς θὰ ἀνταμειψθῇ. Ὁ ἔγω ἐκεῖ ἀνθρώπον τινα ἀσφαλῆ, πιστὸν φύλακα, ἄλλον Κέρβερον, ὅστις θὰ γαυγίξῃ, θὰ δείχνῃ τὰ δόντια του θὰ ἦνε πάντοτε ἔτοιμος νὰ δαγκάσῃ. Οὗτος ἐμελλε ν' ἀναχωρήσῃ χθές ; ἐσπέραν, ἡ σήμερον πρῶτῃ, ὅπως ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν φωλεάν του. Ὡ; βλέπετε, οὐδὲ λεπτόν δὲν ἔχασα. Μετὰ τινὰς ἡμέρας τὰ πάντα θὰ ἦνε ἔτοιμα ἐκεῖ κάτω πρὸ ὑποδοχῆς τῆς οἰκοτρόφου.

Μεθαρίον ὁ διδάκτωρ Σαρβωνὸς θὰ ἔλθῃ διὰ νὰ τὴν παραλάβῃ ἐντεῦθεν καὶ τὴν ὀδηγήσῃ εἰς Ἄγγειλ, εἰς τὴν οἰκίαν τινὸς τῶν πιστῶν αὐτοῦ, διαμένοντος εἰς μικρὸν χωρίον ἀπέχον ἀπ' ἐδῶ εἴκοσι πέντε ὥρας, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἐκ Παρισίων εἰς Στρασβούργον. Ἐκεῖ θὰ φυλαχθῇ αὐτὴ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας, διὰ νὰ ἀναπαυθῇ, ἔπειτα θὰ κάμῃ δεύτερον

σταθμὸν καὶ οὕτω καθεστῆς, μέχρις ὅτου φθάσῃ εἰς τὸν πρὸς δὲ ὄρον. Ἐνεργῶ, οὕτω κ. βαρόνε, ἐκ προσφιλῆσεως. Ὀφείλετε νὰ ἐνοησθετε ὅτι κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην δὲν δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν δύο ἀμάξια. Πρέπει ἡ νύμφη σας νὰ φθάσῃ εἰς τὴν κατοικίαν αὐτῆς μυστικῶς, ἡ δὲ παρούσα τῆς ἐν τῇ χώρᾳ νὰ μὴ διεγείρῃ οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ὑπόψιν. Δὲν ἔχω πίστιν εἰς τοὺς περιέργους ἀνθρώπους.

Τὸ παιδίον, ὅπερ μέλλει νὰ γεννηθῇ, ἐὰν ἀποθάνῃ θὰ θέσωμεν ἐντὸς ἐλαθείας ὀπῆς, καὶ ἡ ὑπόθεσις αὐτῆ λαμβάνει πέρας ; ἐὰν ζήσῃ, θὰ ἰδῶμεν ὅθ' ἀπορρασίσητε σεῖ ; περὶ τῆς τύχης του, κ. βαρόνε.

Ἐγὼ ἄλλο τι νὰ προσθέσω ; Μάλιστα. Ὀφείλετε νὰ λάβητε μέτρα, ὥστε οἱ ὑπηρεταὶ νὰ μείνουν ἐδῶ μέχρις τῆς στιγμῆς τῆς ἀναχωρήσεως τῆς κυρίας των. Μετὰ ταῦτα δὲν ἔχετε πλέον νὰ φροντίσητε διὰ τίποτε ; μορεῖτε νὰ κλείσητε τὰς θύρας τῆς κατοικίας, ἐὰν θέλητε, καὶ νὰ ἐπαλέθητε εἰς Παρισίους, ὅπου, εἶμαι βέβαιος, τόσῳ πολὺ ἐπιθυμεῖτε νὰ εὐρεθῆτε, ἐν μέσῳ τῶν φίλων καὶ τῶν εὐαρέστων ἡδονῶν τῆς ἡλικίας σας, τὰς ὁποίας ἀπὸ πολλῶν μὴ νῶν ἔστερήθητε.

Ὁ βαρόνος ἠρυσθῆκε καὶ ἐδῆξε τὰ γέλιον. Ὁ Βλαϊρὸς παρετήρησεν αὐτόν, ὡς βλάβος ἐξεταστής ; καὶ εἰς αὐτὰς τὰς μυήσεις σέψους του εἰσέδουε καὶ ἦτο ὕψ' ὀλας τὰς ἐπόψεις ὁ κύριός του.

— Πότε πρέπει νὰ εἶς ἐγχειρίσω τὸ ποσόν ;

ὅπερ ὡς γνωστόν ἐν Ἰταλίᾳ, ἀνῆκον εἰς κυβερνητικὸν μονοπώλιον, πωλεῖται πρὸς 5 ἑκατοστὰ τοῦ φράγκου κατὰ χιλιόγραμμον, δηλαδὴ 80 λεπτὰ τὴν ὀκτανίαν! Ἡ τιμὴ αὕτη καθιστᾷ ἀπρόσιτον τὸ ἄλλας εἰς τοὺς πληθυσμοὺς τῶν πενιστείων ἐπαρχιῶν τῆς Ἰταλίας, οὔτινες ἐκθνήσκουσι τὸ ζῆν ἐν τῇ ἀνάμειξ καὶ τῇ πελλάγγρᾳ. Ὁ κακούργος οὗτος ἀναχρονισμὸς ἐν τῇ οἰκονομικῇ νομοθεσίᾳ τῆς Ἰταλίας ἰσοδυναμεῖ, αὐτὸς καὶ μόνος, πρὸς ὅλους τοὺς παρ' ἡμῖν φορολογικοὺς ἀναχρονισμοὺς.

Ἐν Ρώμῃ ξενίζεται ἡ Βασίλισσα τῆς Πορτογαλλίας, ἀδεῖα τῆς βασιλείας Οὐμβέρτου, μετὰ τῶν υἱῶν τῆς.

Ἡ ἐποχὴ τῶν λουτρῶν ἀρχεῖται καὶ μετ' αὐτῆς αἱ παύσεις τοῦ ἡθικοῦ ἐν γένει βίου ἢ πολιτικῆ μετὰ μικρὸν θὰ νυστάξῃ, ἢ φιλολογίᾳ θὰ κοιμηθῇ, ἢ τέχνῃ θὰ ἔξαπλωθῇ εἰς τὸν ἥλιον παρὰ τὴν ἀκρογιαλίαν ὡς ἄλιος ναπολιτάνος.

A. Γ. Η.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ

Γινώσκων ὁ Φιλόδημος ὅτι ἐκτός τῆς κοινοβουλευτικῆς, ἐκτελεστικῆς καὶ τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας ὑπάρχει ἐν ταῖς νεωτέραις καὶ πεπολιτισμέναις πολιτείαις καὶ τετάρτη δύναμις, ὁ τύπος, δύνάμις, τοσοῦτον ἀκατάβλητος, φοβερὰ καὶ σωτηρία, ὅσον ἡ Πνύξ τῶν ἀρχαίων χρόνων, ὅταν ἐμπνέηται ὑπὸ τῶν ὑψηλῶν ἀρχῶν τῆς ἡθικῆς καὶ τοῦ δικαίου, ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ δημοσιογραφικοῦ αὐτοῦ ἐρημητηρίου καὶ ἐπαίρησε διὰ τριῶν μέχρι τοῦδε ἀρθρῶν ἐν πάσῃ μετριότητι ἐκφράσεως, καὶ δι' ἀριθμῶν καὶ διὰ πραγμάτων ἀναμνηστικῶν, λαβόντων δὲ τὸ κύρος κατὰ τὸ πλεῖστον τοῦ διοικητικῶς δεδικασμένου, νὰ καταδείξῃ μὲν τινα ἐκ τῶν πολλῶν παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς πεπραγμένων, ἅτινα καὶ

— Ὡ! Δὲν βιάζομαι δι' αὐτό. Θὰ ἐπανιδοθῶμεν. Ἐλάβα ἤδη εἴκοσι πέντε χιλιάδας φράγκων, μὲ τὰ ὅποια δύναται τις νὰ προχωρήσῃ ἐν τῇ ἐπιχειρήσει.

— Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ ἐτήσια εἰσοσιπεντακισχίλια φράγκα, θὰ σὰς δώσω ὁμόλογον.

— Ἄ, ὄχι κύριε βαρόνε, ὄχι ἐγγράφα, γνωρίζετε... Ἀμοιβαία, πλήρης, ἀπερίοριστος ἐμπιστοσύνη. Δυνατὸν ν' ἀποθάνω, κύριε βαρόνε, δὲν πρέπει νὰ εὐρεθῇ παρ' ἐμοὶ ἐνοχοποιήτικόν τι κατ' οὐδενός. Σύνεσις! σύνεσις! Ἄλλως, κύριε βαρόνε, προσέθετε μειδιῶν, καὶ ἂν ἠθέλατε ἔχει τοιαύτην πρόθεσιν, δὲν θὰ ἠδύνασθε ν' ἀπορύγητε τὴν ὑποχρέωσίν σας.

Ὁ Δεσμιαῖζ ἠσθάνθη τὸ κτύπημα τῆς κοπίδος. Ὁ Βλαϊρῶ ἀποτόμως τῷ εἶπεν ὅτι σὰς κρατῶ, εἰσθε ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μου.

Ὁ ψευδοῖατρός ἐγερεθεὶς καὶ ἀναλαβὼν τὸ σοβαρὸν ἦθος, εἶπε:

— Κύριε βαρόνε, ἐὰν εὐαρεστῆσθε, δύνασθε νὰ μὲ ὀδηγήσῃτε μέχρι τῆς ἀμάξης μου μετὰ τῆς ἀδροφροσύνης καὶ τοῦ σεβασμοῦ, τὰ ὅποια ἀπαιτοῦνται ὁ χαρακτήρ μου, ἢ ἡλικία μου, ὁ ἐπιστήμων ἀνὴρ, καὶ τὸ περιφανές τοῦ πανεπιστημίου μέλος.

Μετὰ προσεχέουσας γαστέρας στερηζόμενος ἐπὶ τῆς ράβδου τοῦ διήλθε μετὰ σοβαρότητος πρὸ τῶν ὑπηρετῶν, οἷ-

ἐπιτυχῆ ἐθεώρησε καὶ τιμὴν περιποιῶντα τῷ Δήμῳ, νὰ προκαλέσῃ δὲ τὴν περὶ τούτων εὐτυχίαν συζήτησιν τῆς σοβαρᾶς δημοσιογραφίας.

Οὐδαμῶς ἀμφέβαλλεν ὁ Φιλόδημος ὅτι τοιαύτη γενναία, εὐθαρσῆς καὶ θετικὴ ἐξέτασις τῶν πραγμάτων ἀνευ λόγων περιττῶν καὶ σχετλιασμῶν καὶ πομπῶδων ἐκφράσεων, συζήτησις ἤτ' ἀκατάβλητος, οἷα ἐμπρέπει εἰς τοὺς θέλοντας νὰ διευθύνωσι τὰ κοινὰ καὶ συζητήσῃ περὶ τούτων, ἤθελε φυσικῶς τῷ λόγῳ ἐξεγείρει τὴν ὀργὴν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τῶν λιβελλογράφων. Καὶ διὰ τοῦτο ἤδη ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἡμῶν ἀρθροῦ συνειδητοῦσαμεν τοῖς τιμίοις τῶν συμπολιτῶν νὰ ἀποστρέψωσι τὸ πρόσωπον ἀπὸ τῆς ρυπαρᾶς λιβελλογραφίας, ἢ τοὺς ἐργάτας ἀρχαῖαι μὲν τινε; νομοθεσίαι ἐτιμῶρων διὰ τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου, αἱ δὲ νεώτεραι κοινωνίαι, ἠθικώτεροι καὶ φιλοσοφικώτεροι, παραδίδουσι εἰς τὴν κοινὴν περιφρόνησιν. Ἄλλὰ διατὶ τάχα ὁ σοβαρὸς τύπος τῆς πρωτεύουσας τὸ μὲν σιωπᾷ περὶ τῶν δημοτικῶν πραγμάτων, τὸ δὲ διὰ τινῶν τῶν ὀργάνων τοῦ εἰκῆ καὶ τυχαίως ἐπιλαμβάνεται κατὰ τῶν διαχειρισαμένων τὰ τοῦ δήμου συζητήσεως μὴ στερηζόμενης ἐπὶ τῶν πραγμάτων; Εἶνε ἀρά γε ὁ Δῆμος στοιχείων τοσοῦτον ξένον τῇ Πολιτείᾳ, δὲν εἶνε τάχα, κατὰ τὴν ἐκφρασὴν τῶν συγγραφέων, ἡ μοῖρα τῆς Πολιτείας καὶ πρέπει, ὅταν πρόκηται περὶ τῶν συμφερόντων αὐτοῦ ἢ τῶν διαχειρισαμένων τὰ κατ' αὐτὸν, καὶ ταῦτα καὶ ἡ τιμὴ τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων ἢ νὰ ρίπτωνται ἔρμαιον εἰς ρυπαρὰ καὶ ἡμερόβια φύλλα ἢ διὰ γενικῶν ἐκφράσεων ἀμελετήτως, ἀνευ σπουδαίας συζητήσεως ἴσως δὲ καὶ δολίως ὁ σοβαρὸς τύπος τῆς πρωτεύουσας νὰ γράφῃ περὶ αὐτῶν;

Ἰδοὺ διατὶ ὁ Φιλόδημος ἐν μέσῳ τοιαύτης συγχύσεως καὶ τηλεκούτου ἀγῶνος εὐρίσκει στιγμὰς τινε; ὅπως ἐξακολουθήσῃ τὸν ὑπὲρ τοῦ δικαίου ἀγῶνα μέχρις ἐσχάτων ἀπὸ τοῦ ὁποίου οὐδέποτε ἠνέστη ν' ἀποσυρθῇ.

τινες ὑπεκλίθησαν μετὰ σεβασμοῦ πρὸ τοῦ σεβαστοῦ διδάκτορος.

Τὴν τρίτην μετὰ μεσημβρία ὥραν, ἡ ἀγγελθεῖσα ὑπὸ τοῦ Βλαϊρῶ γυνὴ ἐφθασεν. Ἐφαίνετο ὡσεὶ τριάκοντα πέντε ἐτῶν ἀπλούστατα ἐνδεδυμένη εἶχε τὸ ἐπιφυλακτικόν, μέτριον καὶ ἐντιμὸν ἦθος προσώπου πράγματι ἀνήκοντος εἰς φρενοκομείον, ὅπου πρὸς περιθάλψιν τῶν πτωχῶν ἀσθενῶν ἀπαιτεῖται πολὺ ἡμερότης, ὑπομονὴ καὶ ἀγαθότης.

Ὁ Βλαϊρῶ ἐγένωσκε νὰ ἐκλέγῃ τοὺς πράκτοράς του, εἴτε ἀνδρας εἴτε γυναῖκα, εἰς οὐδένα ἀνέθετεν ἐντολήν, πρὶν θέσῃ αὐτὸν ὑπὸ μακρὰν καὶ σπουδαίαν δεκιμασίαν. Συνέδρα δὲ μετὰ τῆς ἑαυτοῦ τύχης, πρόσωπα ἀντάξια ἑαυτοῦ.

Ἡ κυρία Βιρέττι—διὰ τοῦ ὀνόματος τούτου ἐξήγγειλεν ἑαυτὴν—ἀφ' οὗ εἶδε τὸν κ. Δεσμιαῖζ, κατέλαθε παρὰ τῇ μακροῖσι τὴν θέσιν τῆς θαλαμηπόλου.

— Εἰσθε ἐλευθέρω, εἶπεν ὁ βαρόνος εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην. Ἄλλ' ἐπειδὴ συνερωνήθη μετὰ τῶν συναδέλφων σας νὰ μὴ ἀναχωρήσωσι, πρὶν ὁ ἱατρός ἐλθῇ, νὰ παραλάβῃ τὴν κυρίαν σας, θὰ μοὶ εὐχαριστήσῃτε ἐὰν θελήσῃτε νὰ μείνητε ἀκόμη.

— Προθύμως, κύριε βαρόνε, ἀπάντησεν ἡ ἀγγλὶς μειδιῶσα ὅσον ἠδύνατο ἐπιχαίρει.

Τὴν ἐσπέραν, τὴ διαταγῇ καὶ ἐνώπιον τοῦ βαρόνου, ἐθεσαν ἐντὸς τῶν κειωτίων τὰ ἀσπρόρουχα, τὰ ἐπιπλα καὶ πάντα τὰ χρεῖωδῆ διὰ τὴν μακρησίαν.

Ἐξήτάσαμεν μέχρι τοῦδε τὸ ὑδραυλικὸν ζήτημα, καὶ διὰ πραγμάτων κατεδείξαμεν ὅτι ὡς πρὸς αὐτὸ ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ὑπερανθρώπως εἰργάσθη. Καθαρισμὸς κεντρικῶν καὶ ἐγκαρσίων ὑδραγωγείων ἐκτάσεως χιλιάδων μέτρων, διοχτεύσεις διαγεστάτων καὶ ἀφθονωτάτων ὑδάτων οὐ μόνον ἐν τῇ πόλει ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἀπώτατα προάστεια καὶ εἰς τὰ τέσσαρα ἐκ τῶν ἀποτελούντων τὸν Δῆμον χωρία τοποθετήσας κρητῶν ἀνὰ πᾶν βῆμα, ἀγοραὶ ὑδροφόρων κτημάτων καὶ τέλος πάντων ἡ κοινὴ συνείδησις ὅτι ταῦτα οὐτως ἔχουσι, δὲν εἶνε ἰκανὴ ἀπολογία κατ' ἐκείνων οὔτινες, οὐδὲν αὐτοὶ πράξαντες, ἀντεπεξέρχονται κατὰ τῶν ἄλλων ἀρχῶν; Εξήτάσαμεν δεῦτερον τὸ ζήτημα τῶν ἐμμέσων δημοτικῶν δασμῶν, καὶ δι' ἀριθμῶν πάλιν κατεδείξαμεν τὴν τιμίαν διαχείρισιν τῆς νῦν δημοτικῆς ἀρχῆς, ἥτις παραλαβούσα τὸ ἔσοδον τοῦ δήμου ἀπεβίβασεν αὐτὸ ἀπὸ 400 χιλ. δραχμῶν εἰς 2000 χιλ. δραχμῶν καὶ ἐπέκεινα. Αὐξήσις σπουδαία καὶ ἐνδεικτικὴ: α) λόγῳ τοῦ ὀλικοῦ πρῶτου, ἀναβίβασθέντος εἰς τὸ διπλάσιον καὶ ἐπέκεινα ἐντὸς τριετίας καὶ β) λόγῳ τῶν ἀλμάτων, οὕτως εἶπεῖν δι' ὧν ἐπὶ τῆς νῦν δημοτικῆς ἀρχῆς τὸ ἔσοδον τοῦτο ἐφθασεν εἰς τὸ ἀνωτέρω ὀλικὸν ποσόν. Διαχειρίσθησαν δεκάδα ἐνιαυτῶν τὸν φόρον τούτων καὶ αἱ κατ' ἔτος αὐξήσεις αὐτοῦ ἐκ χιλίων ἢ δεκακισχιλίων δραχμῶν ἀνίστανται οἱ εὐγλωττώτεροι εἰσαγγελεῖς κατ' ἐκείνων, οἵτινες ἔπρεπε νὰ σιωπῶσι. Τί θέλετε ἀπαντήσῃ ἀπέναντι δεκάδος εὐγλωττῶν κατηγορῶν, οἱ αἱ ἐπόμενοι;

Ἀποτελέσματα ἐξ ἐμμέσων δημοτικῶν δασμῶν

Δημαρχία Παναγῆ Κυριακοῦ

1870	Δρ.	235,897
1871	»	243,018
1872	»	245,507 (!)
1873	»	243,772 (!)
1874	»	286,917
1875	»	296,850
1876	»	350,000 (!)
1877	»	351,200 (!)
1878	»	351,200 (!)
1879	»	406,000

Δημαρχία Δ. Σ. Σούτζου

Ἀπὸ 406,000 δραχμῶν εὐθὺς κατὰ μὲν τὸ πρῶτον ἔτος αὐξήσις οὐχὶ κατὰ χιλίας ἢ δεκακισχιλίας δραχμὰς, ἀλλὰ κατὰ 265,600 δραχμῶν, κατὰ δὲ τὸ τελευταῖον αὐξήσις κατὰ δραχμὰς 600 χιλιάδας, ἥτις ἀνεβίβασε τὸ ἔσοδον τοῦτο εἰς 1,009,232 δραχμῶν.

Δὲν εἶχε δίκαιον ὁ Γκαίτε ὅταν ἔγραψεν ὅτι οἱ ἀριθμοὶ κυβερνώσι τὸ κόσμον;

Ἐξήτάσαμεν τρίτον καὶ τελευταῖον τὸ ζήτημα τῆς καθαρῶν τῆς πόλεως. Ἡ κατασκευὴ ἑνδεκα ὄλων ὑπονόμων ἐπὶ τῇ βάσει συστήματος γενικοῦ καὶ ἐνιαίου, ὁ καθαρισμὸς τῶν ἀτοχίμων οἰκοπέδων καὶ ὁ περιτυλισμὸς αὐτῶν, ὅταν ἐξεπορευέτο ἄλλοτε πᾶν μόνωσμα καὶ πᾶσα νόσος, ἡ κατασκευὴ ἀποπύλων δημοτικῶν καὶ ἡ ἀνὰ πᾶν βῆμα τοποθέτησις οὐρητηρίων, ἡ ἐπαύσησις τῶν κάρρων τῆς καθορότητος καὶ τῶν ὀδοκαθαριστῶν ἀπὸ 20 ἕως 60, ἡ ἐκκαθάρισις καὶ ἡ δεινροφύσεσις τοῦ Ἰλισσοῦ, τὸ ἀδιάκοπον κατὰβρογμὰ πασῶν τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως, ἡ ἀγορὰ κάρρων ἐπίτηδες κομισθέντων ἐκ Παρισίων μετὰ καταβρεκτηρίων, ἡ πρόνοια ὅπως διὰ τῆς κατασκευασθείσης ὑπονόμου ἀπὸ τῆς δεξαμενῆς τῆς

παρὰ τὸν λυκαβητὸν καὶ τῆς εἰς αὐτὴν διοχετεύσεως ὀλοκλήρου τοῦ ὕδατος τῶν δεξαμενῶν πλύνονται καὶ καθαρίζονται πᾶσαι αἱ ὑπόνοιμοι τῆς πόλεως, πάντα ταῦτα καὶ εἰ τι ἄλλο δὲν εἶνε τίτλοι ἀρκούντες ἵνα εὐθαρσῶς ἡ νῦν δημοτικὴ ἀρχὴ ἀποδύθῃ εἰς νέον ἐκλογικὸν ἀγῶνα καὶ ἐπιζήτησῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν συνδημοτῶν, ὑπὲρ ὧν κατὰ τὸ μέτρον τῶν ἀσθενῶν αὐτῆς δυνάμειον εἰργάσθη;

Τὰ ἀνωτέρω εἶνε ἡ περίληψις τῶν ἐκτενῶς παρ' ἡμῶν γραφέντων, ἀλλ' ὑμεῖς ἀντὶ οὕτωσι εὐσχήμως ν' ἀπαντήσῃτε, κατεφύγετε εἰς ὑβρεῖς μὲν ἐν λιβελλογραφικαῖς ἐφημερίαις καὶ ἐν ἐκτάτοις παραρτήμασι, εἰς ἀριστολογίας δὲ καὶ ἀναληθῆ πράγματα διὰ τινῶν ἐκ τῶν σοβαρῶν ἐφημερίδων τῆς πρωτεύουσας. Ἀναβάλλοντες διὰ τοῦτο ἐπ' ὀλίγον τὴν ἐξακολουθήσιν τῶν λοιπῶν ἐργασιῶν, ὅσας ἡ νῦν δημοτικὴ ἀρχὴ ἐπετέλεσεν, ἀπαντῶμεν πάλιν δι' ἀριθμῶν καὶ διὰ πραγμάτων.

Ἡ ποσότης τῶν ὑδάτων κατέπνιξεν ἡμᾶς, καὶ νευαγῆσαντες ἐν αὐτοῖς μόλις ἠδυνήθητε νὰ ὑψώσῃτε ὀλίγον τὴν κεφαλὴν ἵνα εἰπῆτε τὴν τελευταίαν λέξιν—Ἐσπαταλήσατε.— Εἶπατε ὅτι ἐδαπανήσατε ὑπὲρ τῶν ὑδραυλικῶν ἐργασιῶν τοῦ δήμου 30 μόνον χιλιάδας δραχμῶν, ἐνῶ ἡ νῦν δημοτικὴ Ἀρχὴ ἐδαπάνησε δῆθεν ἐν ἑκατομμύριον, οὐδὲν ὑδραυλικὸν πράξασα. Πολλαπλῶς ἐνταῦθα ψεύδεσθε, διότι αὕτη εἶνε ἡ λίξις. Ἐδαπανήσατε οὐχὶ 30 χιλιάδας δραχμῶν, ἀλλὰ 806.412,55 ἵνα προμηθεύσῃτε εἰς τὴν πόλιν διὰ τῆς ἐκκαθαρίσεως 1600 καὶ οὐχὶ 9031 μέτρ. ὡς ψευδόμενοι διακηρύσσετε, δύο μόνον ἐκάδας ὕδατος καὶ τοποθετήσῃτε τοὺς σιδηροὺς σωλήνας, δι' οὓς ὑμεῖς μὲν θὰ καυχᾶσθε καθ' ὅλον ἡμῶν τὸν βίον, ἡ δὲ μέλλουσα δημοτικὴ ἀρχὴ εἶνε ἡναγκασμένη νὰ ἀντικαταστήσῃ δι' ἄλλων εὐρυτέρας διαμέτρον, καθ' ὅσον αἱ ὑπάρχοντες δὲν δύνανται νὰ περιλάβωσι τὴν σημερινὴν ποσότητα τοῦ ὕδατος. Ἐδαπάνησεν ἡ νῦν δημοτικὴ ἀρχὴ ἔστω καὶ ἐν ἑκατομμύριον, ἀλλ' ἐπλημύρησε τὸν δῆμον ὑδάτων καὶ ἔργων ὑδραυλικῶν. Κατεσκευάσατε περὶ τὸ Χαλάνδριον μαγγανοπήγαδον, περὶ τὸ ὅποιον περιεστρέφετο ταλαίπωρος τις ὄνος, ἱερομάρτυς, ἐντολήν ἔχων νὰ ποτίζηται 100 χιλιάδας κατοίκων τῶν Ἀθηνῶν. Ἰδοὺ ἡ περίληψις τοῦ ὑδραυλικοῦ ἡμῶν συστήματος. Ἡ νῦν δημοτικὴ Ἀρχὴ ἀφῆκε τὸν ὄνον ἐλεύθερον νὰ τρώγῃ ἀκάνθας καὶ εἰσχωρήσασα ἐντὸς τῶν παλαιῶν καὶ πεφραγμένων ὑδραγωγείων δὲν ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτῶν, εἰμὴ διὰ τῆς ἐκκαθαρίσεως 36000 μέτρων καὶ οὐχὶ 10526 ὡς γράφετε, ἐφθασε μέχρι τῶν ὑψηλῶν κορυφῶν τοῦ Πάρνηθος, ὅπου ἔστρεψε τὴν σημαίαν τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐπιτυχίας. Ἐκεῖ ὑπάγετε νὰ ἴδητε. Ἰδοὺ ἡ διαφορά ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ τῶν ἄλλων.

Ἄλλ' ἠθελήσατε νὰ ἐλαττώσῃτε τὴν ἀγαθὴν ἐντύπωσιν, σπερμολογῶντες ἀνυπόστατα μυθεύματα περὶ τῆς διοχτεύσεως δῆθεν τῶν ὑδάτων τοῦ Κεφαλαρίου εἰς τὰ ὑδραγωγεία τῆς πόλεως. Καὶ ἐνταῦθα ψεύδεσθε καὶ εἶνε ἐλαφρὰ ἡ λέξις, διότι τὸ ὑπάρχον ὕδωρ εἶνε τοσοῦτον, ὥστε δέκα ὄλοι ἐκάδες αὐτοῦ ἕνεκα τῆς μικρᾶς διαμέτρον τῶν σωλήνων ρίπτονται ἔξω τοῦ ὑδραγωγείου ἐν Χαλάνδριον, Μπισμπύρι, Μονοματιῶν καὶ Ἀμπαλι χρησιμοποιούσαι οὕτω καὶ πρὸς ἀρδουσίαν τῶν κήπων τῶν Σεπολίων. Εἰς τί ἤθελε χρησιμεύει τὸ ὕδωρ τοῦ Κεφαλαρίου; Τὸ ὕδωρ τοῦτο εἶνε ἰδιόκτητον, δεῖξτε ἡμῖν τὰ συμβόλαια δυνάμει τῶν ἐπινοῦν τοῦτο ἐξεμισθώθη τῷ Δήμῳ.

Ἡ εὐγλωττία τῶν ἀριθμῶν καὶ αἱ λυπηραὶ δι' ἡμᾶς συγκρίσεις ὡς πρὸς τὰ ἐκ τῶν ἐμμέσων δημοτικῶν δασμῶν ἔσοδα προεκάλεσαν ἐπίσης τὰς ὑμετέρας ὑβρεῖς. Ἄλλ' εἰς ταύτας ἀπάντησεν ἡ σύνταξις τοῦ Μὴ Χάνεσαι, ἡμεῖς

δὲ περιοριζόμεθα ὡς πρὸς τοῦτο δημοσιεύοντες ἀπλῶς καὶ μόνον τὰ ἐξῆς δύο ὀλικά ποσά :

Δημαρχία Π. Κυριακοῦ

Ἀπὸ τοῦ 1871—1879 ἦτοι ἐπὶ ἔτη ἐγγυὰ εἰσεπράχθησαν ἐκ τῶν ἐμμέτων δημοτικῶν δασμῶν δρ. **2,870,386.**

Δημαρχία Δ. Σ. Σούτζου

Ἀπὸ τοῦ 1880—1883 ἦτοι ἐπὶ ἔτη ΤΕΣΣΑΡΑ ἐκ τῶν αὐτῶν δασμῶν δραγμαὶ **3,334,120.**

Πλειότερα περιττεύουσι.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω πᾶσα πρὸς ὑμᾶς συζήτησις κατὰ τοὺς περὶ ταύτης κανόνας ἔπρεπε βεβαίως νὰ λήξῃ, ἀλλ' ἡμεῖς χάριν τῶν συνδημοτῶν θέλομεν δι' ὀλίγην ἀπαντήσῃ εἰς τινὰ τῶν κατὰ τῆς διαχειρίσεως τῆς νῦν δημοτικῆς ἀρχῆς γραφέντων.

Διαχειρίσθητε ἐπὶ πολλοὺς ἑαυτοὺς τὰ τοῦ δήμου καὶ ἐν τούτοις δὲν κατωρθώσατε νὰ μάθητε ὅτι ἐπὶ τετραετίαν ὁ δήμος οὔτε ἄλλοτε ποτε οὔτε κατὰ τὴν τελευταίαν περιόδον ἦτο δυνατόν νὰ εἰσπράξῃ οὔτε ἐπομένως νὰ δαπανήσῃ δέκα ἑκατομμύρια δραγμῶν ὡς κατηγορεῖται. Διὰ τοῦλάχιστον δὲν ἐγράφετε ἑκατὸν, ἀφ' οὗ προέκειτο μόνον νὰ καταπλήξῃτε ; Κατὰ τοὺς ἐγκεκριμένους καὶ ὑποβληθέντας ἀπολογισμοὺς τοῦ δήμου καθ' ὅλην τὴν τετραετίαν εἰσεπράχθησαν ἐκ πάντων τῶν δημοτικῶν ἐσόδων δραγμαὶ 3,000,000 περίπου, ἐπειδὴ δὲ ἐκ τούτων πρέπει νὰ ἀφαιρεθῶσι τὰ ὀφειλόμενα τοῖς πιστωταῖς τοῦ δήμου 700,000 περίπου μένει καθαρὸν εἰσόδημα ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ δήμου καθ' ὅλην τὴν τετραετίαν δραγμαὶ 2,300,000. Καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο ἀντιτάσσομεν ἀπέναντι τῆς ἀνωτέρω κατηγορίας. Πῶς καὶ πῶς τὰ ποσὰ ταῦτα ἔδαπανήθησαν, οἱ διευθυνόντες τοῦ δήμου προσεκάλεσαν καὶ ἐπιμένουσι προσκαλοῦντες τοὺς ἡμιβέβαιοντες εἰς τὸ Δημαρχεῖον τὴν μὲν ἡμέραν ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, τὴν δὲ νύκτα ὑπὸ τοὺς δώδεκα λαμπτήρας τῆς μεγάλης αἰθούσης ἵνα μεταβῶσιν ἐκεῖ καὶ ἴδωσι.

Τοιαύτῃ εἶνε ἡ σειρά πασῶν τῶν ὑμετέρων καταγγελιῶν. Κραυγάζετε περὶ τοῦ ζητήματος τῶν χαλκῶν διὰ τὴν ὀδόστρωσιν τῆς πόλεως καὶ κατηγορεῖτε προσωπικῶς τοῦ Δημάρχου, ἀλλ' οἱ χαλκοὶ αὐτοὶ, ἐάν εἶχον ζῶν ἦθελον πάντες ἐπιπέσει κατὰ τῶν κεφαλῶν ἡμῶν, διότι ἐὰν ὑπάρχῃ ζήτημα, ἐν ᾧ ὁ Δήμαρχος ὑπερασπίσθῃ εὐθαρσῶς τὰ συμφέροντα τοῦ δήμου, εἶνε καὶ τοῦτο. Ἐνθυμούμεθα ὅτι ἐγράφη ὅτι τῇ προτάσει τοῦ Δημάρχου ἢ ἐπιτήρησις τῆς ποιότητος καὶ τῆς ποσότητος τοῦ ὕλικου τῆς ὁδοποιίας ἀνετίθη τῷ δημοτικῷ Συμβούλῳ Ἰωσήφ Γκινάκκα, ὅστις καὶ προθύμως ἀνεδέχθη αὐτήν. Καίτοι δὲ τοιοῦτοτρόπως ὁ Δήμαρχος οὐδεμίαν ὑπέχεν εὐθύνην, ἐν τούτοις εὐθὺς ὡς ἐγνώσθη ὅτι κατάχρηστίς τις ἐγένετο, διαρρέγουσα τὴν ὀξυδερκεῖαν τοῦ ἀνωτέρω δημοτικοῦ Συμβούλου, ἐκεῖνος ἀμέσως κατήγγειλεν ἀρμοδίως τὴν πράξιν ἀδιαφορήσας ὅπως περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς καταλαβούσης τὸν προκαταληφθέντα ἐν τῇ ἐνασχέσει τῶν καθηκόντων αὐτοῦ δημοτικῶν Συμβούλου, οὕτως ἐκτοτε χρονολογεῖται καὶ ἡ κατὰ τοῦ Δημάρχου μῆνις.

Διαμαρτυρούμενοι ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ οἰκοπέδου ἐν θέσει Καλάμια τῶν Πατησίων καὶ κατὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ Δημάρχου ἐρωτᾶτε *κεῖ εἶνε καὶ πῶς λέγεται τοῦτο ; κλοπὴ καὶ ἀπάτη ἢ ἀνήκουστος κακοήθεια ἢ τιμιότης ;*

Κλοπὴ καὶ ἀπάτη καὶ ἀνήκουστος κακοήθεια καὶ οὐχί τιμιότης εἶνε τὸ ὅτι εὐρέθη ξυνορί; δημοτικῶν συμβούλων Σταυρόπουλος καὶ Ζαχαρίας, αὐτοὶ, οἵτινες ἐν ᾧ ὁ κ. Δήμαρχος, γινώσκων τὸ ὑδροφόρον τῆς ἀνωτέρω θέσεως καὶ

τὴν ὁσημέραι αὐξανομένην ἀξίαν τοῦ ἐν λόγῳ οἰκοπέδου ἡγόρασεν αὐτὸ ἐπὶ ἰδίᾳ εὐθύνῃ πρὸς δραχμὰς τρεῖς τὸν πηχυν ἵνα προλάβῃ τὴν πρὸς ἄλλους πώλησιν καὶ κατορθώσῃ νὰ προσπορίσῃ αὐτὸ τῷ δήμῳ, αὐτοὶ ὅταν τὸ ζήτημα εἰσῆχθῃ ἐνώπιον τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἄσπονδοι πάντοτε ἐχθροὶ πάσης προτάσεως τοῦ Δημάρχου ἐκόλυσαν δι' ἀτελευτήτων καὶ στρεβλοδίκων ἀγορεύσεων τὴν ἀπόκτησιν τοῦ οἰκοπέδου, οὕτως ἢ ἀξία σήμερον εἶνε 50 χιλ. δραγμῶν

Ἀπηρεῖτε πῶς ἐδωρήθησαν τῷ ἐνοικιαστῇ τῶν ποτιστικῶν ὑδάτων Ν. Μάγκλαρη 20,000 δραγμῶν, καὶ ἔχετε βεβαίως δίκαιον, διότι πῶς εἶνε δυνατόν νὰ δωρηθῶσιν 20,000 δραγμῶν, ἀφ' οὗ ἡ μίσθωσις ἐγένετο μόνον διὰ 15,000 ; καὶ ἐκ τούτων πάλιν οὐδὲ ὀβολὸς ἐδωρήθη ;

Καὶ πάλιν ψεύδεσθε ὅταν γράφητε ὅτι 17,000 δρ. ἐδωρήθησαν τῷ ἐνοικιαστῇ τῶν ποτιστικῶν ὑδάτων Στ. Τρακάδα, διότι μόνον κατὰ 4,000 δραγμῶν ἐμειώθη τὸ μίσθωμα αὐτοῦ καὶ τοῦτο μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ νομικοῦ Συμβούλου Ἰω. Εὐκλείδου καὶ εἰδικῆς ἐκ δημοτικῶν Συμβούλων Ἐπιτροπῆς, ὧν τὴν γνώμην δλόκληρον σχεδὸν τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον ἠσπάσθη.

Ψεύδεσθε διὰ μυριστὴν φορὰν ὅταν γράφητε ὅτι τῷ ἐνοικιαστῇ Κοτζιᾷ ἐδωρήθησαν 7000 δραγμῶν ἐκ μισθώματος τῶν ποτιστικῶν ὑδάτων, διότι ἡ δωρεὰ αὕτη εἶνε ἀνυπαρκτος καὶ φαντασιώδης.

Ὅταν τοιαῦτα εἶνε αἱ κατηγορίαι ἡμῶν, ὧν ἀπέναντι ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἀντέταξε καὶ ἀντιτάσσει δι' ἡμῶν ἀριθμοὺς καὶ πράγματα, ἐπισήμως μεμαρτυρημένα, τί ζητεῖτε τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν ;

Τί δημοσιεύετε ἀποσπάσματα ἐκθέσεων περὶ τῶν δημοτικῶν ἀπολογισμῶν, συνταχθεῖσων παρὰ δημοτικῶν συμβούλων ἐχθρικῶς τῷ δήμῳ διακειμένων καὶ ἐξ ὧν τινες κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην χρησιμεύουσιν ὡς πηγαὶ τῶν ἀνωτέρω κατὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς κατηγοριῶν ;

Ἐν προσεχῇ ἄρθρῳ θέλομεν συνεχίσει τὴν ἐξέτασιν καὶ τῶν λοιπῶν ἐργασιῶν τῆς παρούσης δημοτικῆς ἀρχῆς.

Φιλῶδημος.

Εἰς τὸ Μαρῶνσι

τὴν ὠραίαν αὐτὴν πρὸ τῆς Κηφισσοῦς ἐξοχὴν, μπόρειτε νὰ εὕρητε ὄλας τὰς θερινὰς ἀναπαύσεις σας, εἰς τὸ νεόκτιστον, ὠραῖον, φωτεινὸν, μεγαλοπρεπὲς, ἀνοιχτόκαρδον

ΕΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΜΑΡΩΝΣΙ

διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ φιλοκάλου καὶ εὐδιαθέτου νὰ γίνηται θυσία διὰ τοὺς πελάτας του κ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Α. ΧΑΙΜΑΝΤΑ

Δωμάτια δι' ὑπνον ἐξοχικώτατα.—**Ἐπιπλα κατακαινούργα.**—**Φαγητὰ τῆς στιγμῆς.**—**Κοτόπουλα καὶ παπάκια τῆς ὥρας.**—**Ρετινάτο σαμπάνια.**—**Μπέρα μποτέλιας.**—**Νερὸ ἀθάνατο.**

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας Δ. Π. Γουδῆ εἰδοποιεῖ τὸ κοινὸν ὅτι τὰ γραφεῖα αὐτῆς μεταφέρθησαν εἰς τὴν κατὰ τὴν πλατείαν Ἀπόλλωνος οἰκίαν τῆς κυρίας Καπρόνου παραπλεύρως τῶν γραφείων τῆς ὑπομνηστικῆς καὶ Βιομηχανικῆς τραπέζης.

(Ἠ', 3)